

פּרסאות מסעותיו. כל הרצונות של אותם פרסות בו תלויים. כשזה מתעורר, כלם מתעוררים עמו. אין מי שיוצא מרצונו. אחר כך כלם ברצון אחד עמו. קם מלמעלה, [וירד] יורד במסעותיו לתוך היים. ממנו היים [מתגלה] מתמלא. הוא המקור [של כל] המים הנובעים, תחתיו נחלקים כל מימי בראשית. השקאות הגן תלויים בו.

בר הנשמות של העולמים פורחות ממנו. הנשמות הללו נכנסות לגן לרדת לעולם הזה. כשיוצאת נשמה, היא מתברכת בשבע ברכות להיות אב [ליום ויום] לגוף [ולחיות] בעליה [של הדמות העליונה]. זהו שכתוב ואמר ה' אל אברהם. הרי נשמה עלונה אבא [ליום ויום] לגוף בעליה [של דמות] עליונה.

בשרוצה [הנפש] לרדת לעולם הזה, משביע אותה הקדוש ברוך הוא לשמר את מצוות התורה ולעשות רצונו, ומוסר לה מאה מפתחות של ברכות של כל יום להשלים את הדרךגות העליונות פחשובן ל'ך ל'ך. שהרי כלם נמסרו לה כדי לתקן בהם את הגן ולעבדה ולשמרה. מארצך - זה גן העדן.

[ומולדתך - זה הגוף, שנקרא עין חמים, שהוא תריסר שבטים עליונים. ומבית אביך - זו השכינה. אביך זה הקדוש ברוך הוא, שנאמר (משלי כח) גזול אביו וגזל אביו ואמר אין פשע וגו'. ואין אביו אלא הקדוש ברוך הוא, ואין אמו אלא כנסת ישראל. אל הארץ אשר ארצך - זה הוא העולם הזה.] [ס"א ומולדתך - זה עין חמים. ומבית אביך - תריסר תחומים, שבטים עליונים. אל הארץ אשר ארצך - זהו העולם הזה]. עד כאן סתרי תורה.

רבי יוסי פתח, (תהלים פד) מה ידידות משכנותיך ה' צבאות. ישי לבני אדם להסתפל בעבודת הקדוש ברוך הוא, שהרי כל בני האדם לא יודעים ולא מסתפלים על מה עומד העולם ועל מה הם קמים. שכאשר ברא הקדוש ברוך הוא את העולם, עשה שמים מאש וממים מערבים יחד, ולא היו קופאים, ואחר כך קפאו ועמדו ברוח עליונה,

אסתחר, בארבע סטרין דעלמא פרישא רגליה. ת"ק פרסי מטלנוי, כל רעותין דאנון פרסין ביה תליין, בד אתער האי, בלהו מתערין בהדיה לית מאן דנפיק מרעותיה. לבתר, בלהו ברעותא חדא בהדיה, קם מלעילא (ס"א נחית) אתנחית במטלנוי לגו ימא. מניה ימא (אתגלי) אתמלניא. איהו מקורא (דכל ר"א לכל) מיין דנבעין. תחותיה מתפלגין כל מימיו דבראשית, שקיו דגנתא ביה תליין.

כל נשמתין דעלמא מניה פרחין. נשמתין אליון עאלין בגנתא לנחמא להאי עלמא. נשמתא כד נפקא אתברכא בשבע ברכין למהוי אבא (ר"א ל"ג לרוחא ורם) לגופא (ולמחיו) בסליקו (דדיוקנא עלאה הוה דכתיב ואמר יי אל אברהם הא נשמתא עלאה אבא (ר"א ל"ג לרוחא ורם) לגופא בסליקו) דדיוקנא עלאה.

כד בעיא (נפשא) לנחמא להאי עלמא, אומי לה קדשא בריך הוא למיטר פקודי אורייתא ולמעפד רעותיה. ומסר לה מאה מפתחין דברכין דכל יומא לאשלמא לדרגין עלאין פחושפון ל'ך ל'ך, דהא בלהו אתמסר לה בגין לאתקנא בהו לגנתא ולמפלח לה ולנטרא לה. מארצך דא גנתא דעדן.

[ומולדתך דא נופא דאתקרי אילנא דחיי דאיהו תריסר שבטין עלאין. ומבית אביך דא שכניתא. אביך דא קדשא בריך הוא. שנאמר (משלי כח) גזול אביו ואמו ואמר אין פשע וגו'. ואין אביו אלא קדשא בריך הוא ואין אמו אלא כנסת ישראל. אל הארץ אשר ארצך דא איהו האי עלמא, (נ"א ומולדתך דא אילנא דחיי, ומבית אביך תריסר תחומין שבטין עלאין. אל הארץ אשר ארצך דא איהו האי עלמא), (עד כאן סתרי תורה).

רבי יוסי פתח (תהלים פד) מה ידידות משכנותיך יי צבאות. כמה אית לון לבני נשא לאסתפקלא בפולחנא דקדשא בריך הוא. דהא כל בני נשא לא ידעי ולא מסתפלי על מה קאים עלמא. ואנון על מה קיימין. דכד ברא קדשא בריך הוא עלמא עבד שמיא מאש

כמה יש לבני אדם להסתפל בעבודת הקדוש ברוך הוא, שהרי כל בני האדם לא יודעים ולא מסתפלים על מה עומד העולם ועל מה הם קמים. שכאשר ברא הקדוש ברוך הוא את העולם, עשה שמים מאש וממים מערבים יחד, ולא היו קופאים, ואחר כך קפאו ועמדו ברוח עליונה,